

forshnet paa ny med Yngel, ja saa kunde det jo for saa vidt være ligegyldigt, hvilket Instrument man bruger, for at tage Østersen op; men jeg har dog nogen Tvivl om, at denne Metode vil lade sig anvende paa Simfjorden. Man kunde ganske vist tænke sig, at man inddelte Simfjorden i visse forstellige Revierer; dersom Østers skulde være 4 eller 5 Aar gammel, maatte der være et tilsvarende Antal Bassiner, og man opfiskede da Østersen med huilkesomhelst Midler i de paagældende Revierer og forshnede dem paany. Men hvorledes skulle vi saa forshne dem paa ny med Østersbestand? Erfaringen fra Simfjorden gaar ud paa, at det ingenlunde er hvert Aar, at den producerer Yngel i Simfjorden, idet der dertil hører gunstige Vejrforhold. Skulde altsaa en saadan regelmæssig Drift følges, uden at blive en fuldstændig Roddrift, en fuldstændig Udælgelse, maatte man ogsaa være vis paa, at man kunde forshne det opfiskede Terrain med ny Yngel; men man har endnu ikke fundet, hvorledes man skal gøre det. Der har jo, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, været gjort Forsøg, men de ere mislykkede. Det ærede Medlem har ogsaa fuldstændig Ret i, at der er gjort Forslag om, ved Statens Medvirken, direkte eller indirekte, at gøre andre Forsøg, som det ærede Medlem nævnte, og da ogsaa det med store kunstige udgravede Bassiner, hvor den nødvendige Temperatur, for at Østershyngelen kan holdes i Live i de første Uger, skulde bringes til Bæje ved kunstige Midler, ved at lede varm Dampf ind i de store Bassiner, men vi have endnu ikke nogen sikker Erfaring for, at vi kunne producere Østershyngel, og saa længe vi ikke have det, kunne vi heller ikke med Sikkerhed indlade os paa saadanne Fiskestemer, som gaa ud paa, uden Hensyn til Bevaringen af noget af den Bestand, der er, at bortfiske alt, hvad der findes i det Revier. Det var at prisgive det. Jeg tror, at den Tanke af det ærede Medlem maa betegnes som en Fremtidstank, som ikke passer i Djækket. — Naar det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Sagd) udtalte en Beklagelse over, at man ved senere Bortforpagtninger havde forbigaaet Egnens Befolkning, maa jeg tilstaa, at det er mig ikke ganske klart, hvad det ærede Medlem egentlig mener dermed. Det ærede Medlem henviste til, at i den anden Forpagtningsperiode af de 4, som have været for Simfjordsfiskeriets Vedkommende, havde Egnens Befolkning været direkte interesseret i Fiskeriet. Jeg tror ikke, jeg misforstaar det ærede Medlem.

(Ufbrydelse af Sag d). Det ærede Medlem nikker, saa er det altsaa rigtigt. Saa vidt mig bekendt var jo Fiskeriet ogsaa den Gang bortforpagtet til enkelte, og altsaa er denne Meddeftagelse i Fiskeriet, denne Interesse hos Befolkningen for Fiskeriet først kommen til Stede paa anden Haand. Det maa altsaa være derved, at Fiskeforpagterne have taget Interessenter med sig af Befolkningen der omkring, eller paa anden Maade vidst at interessere Befolkningen deri; men det samme har staaet Befolkningen frit for ogsaa i de senere Aar, naar Østersfiskeriet, ikke sidste Gang, men forrige Gang, har været til offentlig Auktion, at slaa sig sammen og byde derpaa. Jeg ser altsaa ikke, at nogen skulde være bleven udelukket derfra, ligesom det ogsaa er mig ubekendt, at man ved tidligere Forpagtninger har truffet Foranstaltninger særlig gaaende ud paa at bringe Egnens Befolkning med ind i Forholdet, men saa meget er i alt Fald givet, at ved sidste Bortforpagtning kunde der aldeles ikke være Tale om andet end at bortforpagte til en enkelt Mand; thi det vide jo ærede Medlemmer meget godt, at det netop var et Hovedmoment, et Moment af afgørende Betydning, at man vilde have en Østersforpagter, som tillige kunde være Østersproducent, som kunde drive Avlen, den kunstige Avl af Østers. Det var jo netop Meningen dermed; at det er mislykket, beklager jeg, ikke blot for hans Skyld, men ogsaa for Østersfiskeriets Skyld; men Meningen var jo, at man gennem Forpagtningen skulde være i Stand til at forny Simfjorden i langt rigere Maal end tidligere med Østersbestand, idet Forpagteren skulde indrette og vedligeholde Udfækningsanstalter, men skulde have en vis Sum for enhver Østersunge af en vis Størrelse, som blev sat ud. Altsaa, man havde særlig det for Øje, og jeg tror, det var rigtigt, efter de 5 Aars Hviletid at forny Østersbestanden i Simfjorden, og deraf følger jo, at man ikke kunde udbyde det til hvem som helst, endstige til et Interessentkab af Egnens Befolkning, som intet Begreb havde om det, der var det væsentlige Formaal ved Bortforpagtningen.

Jeg har endnu kun en Bemærkning at gøre, som egentlig ikke slutter sig til noget Endringsforslag og heller ikke til nogen Post paa Finanslovsforslaget, og det er den, at ved Finanslovsforslaget's 1ste Behandling her i Tinget blev der rettet et Spørgsmaal til mig fra det ærede Medlem for Aarhus (Reis), om man ikke kunde vente at se bragt frem i denne Samling Forslaget om Tilbebringelsen af et Toldkommer og en Fri-